

Vrijeme kušnje...

[...] Pravi smisao korizme je da tražimo prostor za Božja nadahnuća kojima nas Duh Božji snaži za izazove u svakodnevici. A izazova nema ne samo ako bježimo od one granice ispod koje ne smijemo ići, nego izazova nema niti ako ne stremimo granici uzvišenoga, nebeskog i milosnog života. Nema pravoga izazova ako ne otkrijemo ne samo granicu koju ne smijemo prijeći i koju trebamo čvrsto zaštititi, već ako ne stremimo probijanju granica ljudskoga, te dolasku do nebeskog i vječnog cilja. A Isus nam s jedne strane jasno zabranjuje kušati Boga i sebe samoga idući prema onoj niskoj granici prema kojoj nas gura Sotona, koji želi da padnemo ispod razine istinskoga čovjštva, premda je on to lukavao prikazao kao da se radi o stremljenju pravoj i čvrstoj vjeri u Boga. Srećom Isus ga je raskrinkao i nama posredovao pravo iskustvo prepoznavanja sotonskih zamki u svakodnevici. Idimo za svojim Gospodinom i tako ćemo težiti jasnijoj spoznaji Boga i većoj ljubavi, a izbjegavat ćemo zemaljske probitke i kušanje Boga od kojega počesto očekujemo da nam bude servis služba zemaljskih potreba. Dopusnimo osjetiti kako Bog stavlja na ispit našu vjernosti time što nas poziva da nadidemo sami sebe, a ne što bi nas htio strovaliti u propast; time što nas poziva učvrstiti naše zajedništvo s njime, a ne što bi htio ugroziti našu vjernosti i postojanost. Bog nas izaziva u pozitivnom smislu riječi da idemo granicama pravoga života, a ne da padamo u provaliju propasti i smrti. Neka nas Isus svojom riječju i primjerom povede tim svetim spasenjskim putem ove korizme.

<https://www.vjeraidjela.com/vrijeme-kušnje-razmisljanje-uz-1-korizmenu-nedjelju-/>

Gospodine, budi sa mnom u nevolji!

Ti što prebivaš pod zaštitom Višnjega, što počivaš u sjeni Svemogućega, reci Gospodinu: »Zaklone moj! Utvrdo moja! Bože moj u koga se uzdam!«

Neće te snaći nesreća, nevolja se neće prikučiti šatoru tvojemu. Jer anđelima svojim zapovjedi da te čuvaju na svim putima tvojim.

Na rukama će te nositi da se gdje nogom ne spotakneš o kamen. Nogom ćeš gaziti lava i ljuticu, zgaziti ćeš lavića i zmiju.

Izbavit ću ga jer me ljubi, zakrilit ga jer poznaje ime moje. Zazvat će me, a ja ću ga uslišiti, s njim ću biti u nevolji, spašit ću ga i proslaviti.

Otpjevni psalam: Ps 91, 1-2.10-15

Poruka pape Franje za korizmu 2022. godine

»Neka nam ne dozlogrdi činiti dobro: ako ne sustanemo, u svoje ćemo vrijeme žeti! Dakle, dok imamo vremena, činimo dobro svima« (Gal 6,9-10a)

Draga braćo i sestre!

Korizma je prikladno vrijeme za osobnu obnovu i obnovu zajednice koja nas vodi do Pashe Isusa Krista umrloga i uskrsloga. Za korizmeni hod 2022. godine bit će nam od koristi razmišljati o poticaju svetoga Pavla Galaćanima: »Neka nam ne dozlogrdi činiti dobro: ako ne sustanemo, u svoje ćemo vrijeme žeti! Dakle, dok imamo vremena (kairós), činimo dobro svima« (Gal 6,9-10a).

1. SIJANJE I ŽETVA [...]

2. »NEKA NAM NE DOZLOGRDI ČINITI DOBRO« [...]

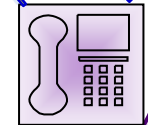
3. »AKO NE SUSTANEMO, U SVOJE ČEMO VRIJEME ŽETI«
Korizma nam svake godine doziva u pamet da »dobro, jednako kao i ljubav, pravda i solidarnost, ne može se postići jednom zauvijek; mora ih se stjecati svaki dan iznova« (Isto, 11). Molimo, dakle, Boga za strpljivost ratara (usp. Jak 5,7) da ne posustanemo u činjenju dobra, korak po korak. Oni koji padnu, neka pruže ruku Ocu koji nas uvijek podiže. Oni koji su izgubljeni, prevareni zavođenjem Zloga, neka se bez oklijevanja vrate Onomu koji je »velikodušan u praštanju« (Iz 55,7). U ovom vremenu obraćenja, pronalazeći potporu u Božjoj milosti i u zajedništvu Crkve, ne umarajmo se siriti dobro. Post prepriema tlo, molitva ga navodnjava, a ljubav čini plodnim i bogatim. Imamo sigurnost vjere da »ako ne sustanemo, u svoje ćemo vrijeme žeti« i da ćemo, darom ustrajnosti, zadobiti obećana dobra (usp. Heb 10,36) za vlastito spasenje i spasenje drugih (usp. 1 Tim 4,16). Provodeći u djelo bratsku ljubav prema svima, sjedinjeni smo s Kristom, koji je dao svoj život za nas (usp. 2 Kor 5,14-15), i uživamo predokus radosti Kraljevstva nebeskoga, kada će Bog biti »sve u svemu« (1 Kor 15,28). Neka nam Djevica Marija, koja je u svome krilu nosila Spasitelja i koja pohranjivaše sve događaje i »prebiraše ih u svome srcu« (Lk 2,19), izmoli dar strpljivosti i bude nam blizu svojom majčinskom prisutnošću, da ovo vrijeme obraćenja donese plodove vječnoga spasenja.

Rim, Sveti Ivan Lateranski, 11. studenoga 2021. godine,
spomendan svetoga Martina, biskupa
[Franjo]

Cijeli tekst pročitajte na poveznici:

http://www.voini-ordinarijat.hr/index.php/vijesti/poruka_pape_franje_za_korizmu_2022_godine

KONTAKT

Policijski kapelan don Marin Drago Kozic
(mkozic@mup.hr)

tel.: (01) 4563 295 - spec. 25295

Pomoćnik kapelana Mišo Josipovic
(mjosipovic@mup.hr)

mob.: 099 22 92 432 (85 546)

Telefaks: (01) 45 63 699 (25 699)

Uredio: Pomoćnik kapelana Mišo Josipović

POLICIJSKA KAPELANIJA

„MAJKA BOŽJA
KAMENITIH VRATA“

PU zagrebačka
Petrinjska 20
Zagreb

Godina 13 • broj 529 • 2022. godina

PRVA KORIZMENA NEDJELJA

6. ožujka 2022.

Duh ga je vodio pustinjom,
gdje bijaše iskušavan.

<https://zagrebacka-policija.gov.hr/o-nama/policijska-kapelanija-majke-bozje-kamenitih-vrata/>

Evandjelje: Lk 4, 1-13

U ono vrijeme: Isus se, pun Duh Svetoga, vratio s Jordana i Duh ga četrdeset dana vodio pustinjom, gdje ga je iskušavao đavao. Tih dana nije ništa jeo, te kad oni istekoše, ogladnje. A đavao mu reče: »Ako si Sin Božji, reci ovom kamenu da postane kruhom.« Isus mu odgovori: »Pisano je: Ne živi čovjek samo o kruhu.«

I povede ga đavao na visoko, pokaza mu odjednom sva kraljevstva zemlje i reče mu: »Tebi ću dati svu ovu vlast i slavu njihovu jer meni je dana i komu hoću, dajem je. Ako se dakle pokloniš preda mnom, sve je tvoje.« Isus mu odgovori: »Pisano je: 'Klanjaj se Gospodinu, Bogu svomu, i njemu jedinomu služi!'« Povede ga u Jeruzalem i postavi na vrh Hrama i reče mu: »Ako si Sin Božji, baci se odavde dolje! Ta pisano je: 'Anđelima će svojim zapovjediti za tebe da te čuvaju.' I: 'Na rukama će te nositi da se gdje nogom ne spotakneš o kamen.'«

Odgovori mu Isus: »Rečeno je: Ne iskušavaj Gospodina, Boga svojega!« Pošto iscrpi sve kušnje, đavao se udalj od njega do druge prilike.

Prepustiti se potpuno Bogu

Jedan mladi svećenik koji je studirao i magistrirao u Jeruzalemu pričao je, kako je u njegovom studijskom programu bilo predviđeno i putovanje kroz jordansku pustinju, a trajalo je deset dana. Veli da ta namjera nije bila ugodna studentima i da su pomalo bili skeptični na taj pustinski izlet. Deset dana bez tuša, bez kreveta, uvijek u zajednici i u različitim situacijama upućeni na pomoć drugih. Ja se nisam uopće radovao tim danima, kaže on. "Prije sam imao osjećaj straha, neugodnost od nesigurnosti. Ali i danas znam, kako se taj pustinski izlet duboko utisnuo u sve nas: apsolutna tišina, čisto zvjezdano nebo, život u nedodirnoj prirodi. A iznad svega iskustvo da se može zadovoljiti i s puno manjim stvarima nego se misli. U radostnom očekivanju mi smo tada na kraju pustinskog putovanja sjedili na brdu Nebo i gledali siluetu Jeruzalema na zalasku sunca. Ujedno smo bili duboko žalosni jer smo ponovno morali zamijeniti pustinju s hektičnim velikim gradom. U radosti očekivanja na Jeruzalem pomišljala se oprostajna bol: vrijeme u pustinji nije bilo tako loše, kako se očekivalo – sasvim suprotno."

Na ovu prvu korizmenu nedjelju i mi idemo s Isusom usred pustinje. I ne samo deset dana nego puno više. Pratimo ga na tom mjestu i s njim smo u tom oskudnom krajoliku. Korizma je također u neku ruku vrijeme pustinje, u kojem ima puno odricanja, u kojem se stvarno ograničava na ono bitno u životu. Nije se čuditi da se skeptično gleda na to vrijeme do Uskrsa. Nije svakome taj post ugodan. "Uskrsno pokorničko vrijeme": to upućuje na kajanje, napor, goruku samospoznaju. Odreći se puno toga nije nimalo jednostavno, i uvijek iznova suprotstavljati se napastima. Mora se razmisлити o vlastitim ciljevima i pokušati to izdržati do kraja. Nakon opuštenih dana slavlja kamevala teško je iznenada se uklopiti u sve to. Pokora, razmišljanje, tišina, oskudnost pustinje umjesto slavlja uz jelo, piće i glazbu duboko u noć. Napušta se cvjetajući život sa svim preobiljem i predaje se usred pustog i isušenog krajolika. Razumljivo je, da radost u korizmeno vrijeme nije uvijek povezana s velikim preobiljem. Stoga se prije svega gleda na to vrijeme suzdržano i oprezno. Netko bi možda već na Pepelnicu poželio da bude odmah Uskrs. Tih četrdeset dana pustinje izazivaju nas na razmišljanje: bavim li se mišlju da se nečega odrečem? Jesam li uopće sposoban baviti se samim sobom? Imam li hrabrosti upoznati svoje pogreške i promijeniti se gdje je potrebno? Tko se istinski upusti u pustinsko iskustvo korizmenog vremena, taj će brzo zapaziti da se tu skroz radi o vlastitom biću. I pred tim se mnogi povlače. Oni doduše znaju što znači "korizmeno vrijeme" ali im nedostaje hrabrosti upustiti se u avanturu pustinje. Oni radije ostaju u svome raskalašenom životu i ostavljaju Isusa samoga u pustinji. Velik je njihov strah pred ovim područjem koje je tobože neprijateljsko za život.

Tko je već jednom bio u pustinji taj zna da se tu ne radi samo o prostoru bez vegetacije. Pustinja živi! Tu je spoznaju prenio na filmsko platno američki filmski producent James Algar 1953. godine. U svome dokumentarnom filmu on pokazuje mnogostrukost

životinja i biljaka koje uspijevaju usred oskudnog krajolika. Mnoga živa bića protivno pustinskim uvjetima prilagođavaju se i obogaćuju to područje svojom prisutnošću. Nakon duljeg sušnog vremena najednom zapljušti kiša i tada pustinja procvjeta. Žuto i suho pustinsko kamenje najednom prekrije bogati biljni i cvjetni svijet. Ta sposobnost promjene čini pustinju fasciniranim mjestom.

Korizmeno vrijeme ne želi ograničiti, nego pripomoći da život procvjeta i da se ponovno bude velik i jak. Dakako da se može sa svom sumnjom gledati na korizmeno vrijeme i pitati se je li to vrijeme potrebno. Ali tko pustinju shvati ozbiljno, tko ima hrabrosti predati se pustinji taj će uskoro iskusiti: pustinja živi! Post i pogled na vlastiti život služe upravo tome, da se iz zalutale situacije ponovno nađe izlaz. Život u jednostavnosti pustinje daje mi osjetiti, kako mi je potrebno malo sredstava za život i kako su ipak važniji ljudski odnosi. Obraćanje može biti bolan proces. Ali samo tko se u to upusti, može ponovno naći život, može otkriti nove perspektive i horizonte. Post i odricanje prije svega ne zvuče lijepo, jer je teško četrdeset dana ne dotaknuti čokoladu ili nešto slično. Ipak u tome se skriva ono što oslobađa: tada se može osjetiti da čovjek ne treba puno da bi provodio sretn život. I puno toga što nam se činilo da je važno za preživljavanje, u stvarnosti je samo nepotreban teret što sam ga vukao uokolo.

Korizmena vremena možda na početku nisu lijepa vremena. Ali s veremenom tko se hrabro odluči biti usred pustinje, taj može otkriti njezinu pravu ljepotu. Taj osjeća kako puno tišine, puno jednostavnog života može sebi darovati. Kako se puno snage i radosti nalazi u odricanju mnogih stvari. Tako dani do Uskrsa nisu tjedni protiv života, nego vrijeme u kojem ponovno cvjeta život. Tako je korizmeno vrijeme prostor koji želi upraviti naš pogled na ljepotu pustinje i pokazuje kako se puno života upravo skriva u tom pustom kraju. Ako se na tom putu pustinjom prepustimo Kristu tada otkrivamo na rubu našega vidokruga već njegov Uskrs. Tada nam daleko na horizontu već svijetli silueta grada Jeruzalema koji je obasjan u sjaju uskrsnog jutra. Ili riječima sv. Pavla iz poslanice Rimljanima koju smo malo prije slušali: "Tko god u nj vjeruje, neće se postidjeti."

Fra Jozo Župić

<https://www.franjevci-split.hr/1-korizmena-nedjelja-3/>

- ▶ SVETA MISA U KORIZMI u 7,15 sati
- ▶ PETAK U KORIZMI u 10,30 sati POBOŽNOST KRIŽNOGA PUTA
- ▶ (mogućnost svete ispovijedi) KAPELA u Petrinjskoj 20